

Udenrigsministeriet
 Nord-Gruppen
 Den 13. marts 1992

E.2

Skriftlig besvarelse af spørgsmål nummer S 580 af 6. marts 1992 fra Pia Kjærsgaard (FP)

Spørgsmål nr. S 580:

»Ministeren bedes, med baggrund i de statsretlige betragtninger, der ligger til grund for konklusionerne i Justitsministeriets Lovafdelings notat om visse statsretlige spørgsmål ved Danmarks tiltrædelse af traktaten om Den Europæiske Union af den 3. marts 1992 (J.nr. 1991-513-113), oplyse, i hvilket omfang der blev afgivet suveræniteten i forbindelse med EF-afstemningen i 1972 og EF-pakke-afstemningen i 1986?«.

Begrundelse:

»I Justitsministeriets Lovafdelings notat om visse statsretlige spørgsmål ved Danmarks tiltrædelse af traktaten om Den Europæiske Union af den 3. marts 1992 (J.nr. 1991-513-113) nævnes flere områder, der allerede tidligere er blevet overgivet til EF-afgørelser især på det økonomiske område. I svaret bedes det oplyst, hvornår og hvordan disse retigheder er blevet overdraget til EF«.

Svar:

1. Med hensyn til spørgsmålet om suverænitetsafgivelse i forbindelse med Danmarks tiltrædelse af EF i 1972 kan oplyses følgende:

Af bemærkningerne til lovforslaget af 15. marts 1972 fremgår:

»Lovforslaget indeholder de generelle lovbestemmelser, som følger af Danmarks tilslutning til Fællesskaberne, herunder bestemmelser om Folketingets samtykke til optagelsen i EF; jf. Grundlovens § 19, bestemmelser om overladelser af beføjelser fra danske myndigheder til EF's institutioner, jf. Grundlovens § 20, bestemmelser om Folketingets kontrol med udviklingen i EF samt bestemmelser, der sætter dele af fællesskabsretten i kraft i Danmark«.

Af bemærkninger til § 2 i lovforslaget fremgår:

»Denne bestemmelse indebærer, at beføjelser, der tilkommer rigets myndigheder i henhold til Grundlovens § 20, overlades til De Europæiske Fællesskabers institutioner i det omfang, det følger af de enkelte artikler i de traktater m.v., der er gengivet i bilag 1 og 2 til lovforslaget. Fællesskabernes institutioner har kun de beføjelser, som bestemmelserne i traktaterne tillægger dem. Tildeling af yderligere beføjelser forudsætter en traktatændring, der skal ratificeres i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige bestemmelser, for Danmarks vedkommende under iagttagelse af reglerne i Grundlovens § 19 og § 20.«

Af Markedsudvalgets betænkning af 25. august 1972 om lovforslaget fremgår:

»Forfatningsretlige spørgsmål.

Udvalget har drøftet de spørgsmål, som anvendelsen af Grundlovens § 20 giver anledning til, og stillet en række spørgsmål til udenrigsøkonomiministeren herom. Besvarelserne er optaget i bilag 2.

Det er flertallets opfattelse, at disse forfatningsretlige spørgsmål er blevet grundigt og klart belyst, og at nærværende lovforslags forenelighed med Grundloven er hævet over enhver tvivl.

Efter EØF-Traktatens artikel 240 og Euratom-Traktatens artikel 208 er disse traktater indgået for en ubegrænset tid, medens EKSF-Traktaten er indgået for en periode af 50 år fra tidspunktet for dens ikrafttræden.

Dette indebærer inden for EØF- og Euratom-Traktatens område, at intet land har nogen ensidig og vilkårlig opsigelsesadgang, og for EKSF-Traktatens vedkommende, at et land først har en sådan mulighed for opsigelse efter udløbet af den omtalte 50